Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Brașovu, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescu în Viena *R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LVI.

„Gazeta“ ese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
a administrațiunea, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 3. Brașovŭ, Lunĭ-Marțĭ, 5 (17) Ianuarie 1893.

Nou abonamentŭ la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Ianuarie 1893 st. v. se deschide nou abonamentŭ, la care invitămŭ pe toțĭ amiciĭ și sprijinitoriĭ fóieĭ nóstre.

Prețulŭ abonamentuluĭ:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	12 fl.
pe șése lunĭ	6 fl.
pe trei lunĭ	3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe unŭ anŭ	40 francĭ
pe șése lunĭ	20 „
pe trei lunĭ	10 „

Abonamente la numerele cu data de Dumineca:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	2 fl.
pe șése lunĭ	1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe unŭ anŭ	8 francĭ
pe șése lunĭ	4 „

Abonarea se póte face mai ușorŭ prin **mandate postale.**

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Partidele maghiare în 1892.

I.

Sĕ aruncămŭ o privire asupra luptelorŭ și stăruințelorŭ Ungurilorŭ în cursulŭ anului trecutŭ și sĕ vedemŭ, carĭ suntŭ resultatele lorŭ.

De când i a succesŭ oposițieĭ maghiare a forța retragerea luĭ Tisza Kalman, ea deveni fórte cutezătóre, și prin terorismulŭ eĭ ajunse sĕ stăpânéscă, ca minoritate, situațiunea parlamentară mai multŭ chiar decâtŭ însușĭ guvernulŭ cu maioritatea luĭ.

Ca și mai înainte, în contra persónei luĭ Tisza, erau acum îndreptate atacurile oposițieĭ în contra persónei succesorului luĭ, a contelui Szapary.

Stânga estremă n'a fostŭ multămită cu nimicŭ, ea susținea, că guvernulŭ Szapary lucră chiar în contra intereselorŭ naționale maghiare, și încâtŭ pentru proiectata reformă a administrațiuneĭ, era dușmană principiară a eĭ.

Nu așa Apponyi cu partida sa. Vederile acestuia nu difereau în principiu de vederile luĭ Szapary în ce privea proiectele pentru reforma administrativă. Numai în cestiunea esecutăriĭ reformeĭ, se dicea, este deosebirea cea mare. Adevĕrulŭ era însĕ, că Apponyi cu ai sĕi au fostŭ și suntŭ și adĭ de părere, că numai ei vorŭ fi în stare a duce în împlinire acea reformă.

Ultima scăpare și-a căutat'o Szapary în disolvarea dietei ungare, ce s'a întêmplatŭ la 5 Ianuarie 1892. Dér așteptările sale nu s'au împlinitŭ. Partida guvernului a ieșitŭ mai slăbită din campania electorală, pe când partida luĭ Apponyi, numită națională, care agitase mai multŭ decâtŭ tóte, și partidele stângeĭ estreme au dobênditŭ mandate nouĕ și și-au măritŭ contingentulŭ.

Astfeliu, mai întărită, oposiția maghiară a reînceputŭ luptele eĭ în parlamentŭ și afară din parlamentŭ, unde ea pretinde a representa adevĕrata opiniune publică maghiară. Arma eĭ cea mai puternică era și este nutrirea șovinismuluĭ estremŭ naționalŭ pe tótă linia, față cu Austria, față cu armata, față cu naționalitățile, față cu statele micĭ vecine ș. a.

Unŭ puternicŭ ajutorŭ a primitŭ oposiția maghiară în urmărirea agitațieĭ sale din țéră, prin stângacea și nedibacea procedere a guvernuluĭ și în deosebĭ a contelui Szapary cu ocasiunea înmormêntăriĭ generaluluĭ Klapka și mai multŭ încă cu ocasiunea publicăriĭ programuluĭ pentru desvĕlirea monumentuluĭ honvedilorŭ în Buda.

Planulŭ, ca honvedii sĕ se împace cu armata comună, prin depunerea de cununĭ, reciprocŭ, pe monumentulŭ luĭ Hentzi și alŭ honvedilorŭ, pare că a fostŭ anume ticluitŭ spre a da ocasiune șovinismuluĭ maghiarŭ de a se desfășura în tótă splendórea luĭ. Acésta s'a și întêmplatŭ și urmarea a fostŭ că desvĕlirea monumentuluĭ s'a amânatŭ pe timpŭ nedeterminatŭ, ér programulŭ memoratŭ a cădutŭ în baltă.

Se 'nțelege, că tóte aceste au produsŭ o impresiune fórte rea în cercurile curțiĭ. Dér cum se vede, Ungurii puținŭ se gândescŭ la susceptibilitățile curțiĭ; ei s'au folositŭ de ocasiune, ca sĕ facă unŭ pasŭ mai departe spre stânga, adecă spre a stórce érășĭ nouĕ concesiunĭ de dreptŭ publicŭ dela corónă și dela Austria.

Ministrulŭ Szapary, a căruia posițiă era deja sguduită, a mai dus'o scurtŭ timpŭ, până ce a trebuitŭ sĕ se retragă, dice-se, din causă, că n'a voitŭ sĕ întroducă neamânatŭ căsĕtoria civilă.

Acum se vede însĕ, că causa adevĕrată n'a fostŭ acésta, căcĭ noulŭ ministeriu Wekerle de tóte se arată dispusŭ a se apuca, numai de resolvarea cestiuneĭ căsĕtorieĭ civile se feresce.

Noulŭ cabinetŭ Wekerle a pășitŭ pe scena parlamentară la 21 Noemvre 1892 cu marĭ promisiunĭ de totŭ felulŭ de reforme pe tóte terenele.

Programulŭ sĕu culminéză în hotărîrea de a consolida starea de față a lucrurilorŭ; de aceea nicĭ n'a luatŭ notiță de naționalitățile nemaghiare, căcĭ aceste ca individualitățĭ naționale n'au locŭ în cadrulŭ actualŭ alŭ stărilorŭ create prin pactulŭ dela 1867.

Dér d-lŭ Weckerle uitândŭ de naționalitățĭ, a uitatŭ și de unŭ altŭ factorŭ asemenea fatalŭ pentru elŭ, de aspirațiunile șovinismuluĭ maghiarŭ, carĭ nu se potŭ opri la câte-va proiecte de legĭ pentru îmbunătățirea administrațieĭ, ci s'avêntă în regiunĭ mai înalte, visândŭ de curte, de armată și de ambasadorĭ maghiarĭ.

Și eată, că acum se ridică oposiția maghiară cu nouĕ amenințărĭ....

CRONICA POLITICA.

— 4 (16) Ianuarie.

„Die Presse“ din Viena a publicatŭ în fruntea numĕrului sĕu dela 10 Ianuarie unŭ articolŭ din care estragemŭ următórele: „Imbucurătorulŭ evenimentŭ familiarŭ din **Casa domnitóre română**, deșteptă atențiunea și simpatia departe peste granițele vecinului regatŭ prietinŭ. Căsĕtoria moștenitorului Tronului românŭ forméză o legătură a Curții din Bucurescĭ cu familia regală a Marei Britanii, atâtŭ de respectată în tótă lumea, și care deja de multŭ e în legăturĭ de rudeniă cu cele mai de frunte familii monarchice. In acésta nu zace numai o onóre pentru regele Carolŭ și moștenitorulŭ sĕu de bună speranță, ci și ridicarea dinastiei române în cerculŭ familiilorŭ monarchice ale Europei, o distincțiune așa dér, care trebuie sĕ umple de bucuriă nu numai pe România, ci și pe prietenii ei sincerĭ“. După ce amintesce despre meritele regelui Carolŭ pentru crearea României moderne, gazeta vienesă urméză: „Mândria pe care o simtŭ Românii acum este pe atâtŭ de justificată, pe câtŭ și de sinceră... Atitudinea Camerelorŭ românescĭ și a pressei de acolo dovedescŭ, în adevĕrŭ, că veleitățile antidinastice între Prutŭ și Dunăre au amuțitŭ cu totulŭ, că credința și lealitatea dinastică suntŭ virtuțĭ cetățenescĭ, carĭ au prinsŭ deja rădăcinĭ puternice în România.... Și în adevĕrŭ, e sciutŭ, că cu câtŭ mai sigură și respectată va fi situația dinastiei române, — în urma legăturei încheiate, — cu atâtŭ mai si-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Ipocrisia secolului.

De Paul Mantegazza.

Când s'a născutŭ printre ómenĭ celŭ dintâiu Tartuffe?

Elŭ s'a născutŭ dintr'odată cu celŭ dintâiu bărbatŭ și cea dintêiu femeiă, deóre-ce ca sĕ pótă cineva înșela, trebue sĕ fiă totdéuna celŭ puținŭ doi: trebue sĕ fiă unŭ înșelătorŭ și unŭ înșelatŭ. Adĭ însĕ, după atâtea secole de amăgire, omului îi succede a se înșela pe sine însușĭ.

Și unde s'a comisŭ celŭ dintâiu pĕcatŭ alŭ ipocrisiei?

— *In grădina Edemului, pe care Dumnedeu a dat'o omului, sĕ o lucre, sĕ o apere și păstreze.*

Și pĕcatulŭ ipocrisiei s'a comisŭ pentru prima óră, când Adamŭ și Eva s'au rușinatŭ de golciunea lorŭ și au ruptŭ cele mai de îndemână frunde de smochinŭ, le au cusutŭ laolaltă și șĭ au făcutŭ din ele șurțurĭ, ca sĕ șĭ copere golciunea.

Așa ne istorisesce biblia în versulŭ din urmă alŭ capitolului alŭ doilea din cartea întâiu a lui Moise și în capitolulŭ alŭ treilea.

— — — — — — — — — — — —

Capitolulŭ alŭ doilea.

25. Și amêndoi, Adamŭ și femeia lui, erau golĭ; și lorŭ nu le era rușine.

Capitolulŭ alŭ treilea.

1. Eră șerpele era mai cu minte ca tóte animalele pămêntului, pe carĭ le crease Domnulŭ Dumnedeu. Acesta dise femeii: „Sĕ fi disŭ óre Dumnedeu, ca voi sĕ nu mâncațĭ fructele dela tóte plantele paradisului?“

2. Și femeia rĕspunse: „Din fructele plantelorŭ, carĭ se află în paradisŭ, putemŭ mânca;

3. Dér din fructulŭ pomului, care se află în mijloculŭ paradisului, ni a poruncitŭ Domnulŭ sĕ nu mâncămŭ, nicĭ sĕ nu ne atingemŭ de elŭ, pentru-că de altcum vomŭ trebui sĕ murimŭ.“

4. Dér șerpele dise femeii: „Voi de sigurŭ nu vețĭ muri.“

5. „Pentru-că Dumnedeu scie, că în diua în care vețĭ mânca din elŭ, ochii voștrii vi-se vorŭ deschide; și voi vețĭ fi ca Dumnedeu și vețĭ sci ce e bunŭ și ce e rĕu“.

6. Și femeia a vĕdutŭ, că fructulŭ pomului era bunŭ la mâncare și frumosŭ la vĕdutŭ și figura lui cu poftă; și ea culese mĕrulŭ, îlŭ mâncà și dĕdù din elŭ și bărbatului ei și acesta încă mâncà din elŭ.

7. Și la amêndoi li s'au deschisŭ ochii; și după ce vĕdură, că amêndoi suntŭ golĭ, îșĭ făcură șurțurĭ din frunde de smochinŭ și se acoperiră cu ele —

— — — — — — — — — — — —

Acesta a fostŭ primulŭ pĕcatŭ alŭ ipocrisiei; îndată după aceea s'a comisŭ alŭ doilea.

8. Și pentru-că au auditŭ glasulŭ lui Dumnedeu, care se preâmbla prin grădină pe timpulŭ când vêntulŭ, se ridica spre miadă-di așa, Adamŭ și femeia sa se ascunseră dinaintea pomilorŭ din paradisŭ. — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — —

Acesta a fostŭ alŭ doilea pĕcatŭ, ce s'a comisŭ și îndată urmà și a treia, a patra, a cincea și totŭ mai departe până la miliónele și miliardele de minciunĭ, carĭ compunŭ mai multŭ de jumĕtate din istoria familiei omenescĭ.

Adamŭ se scusà înaintea lui Dumnedeu și acusà pe Eva; când Dumnedeu face imputărĭ Evei, aruncă vina pe șerpe și acesta prea bucurosŭ ar fi aruncat'o asupra unui alŭ patrulea complice, dér din fatalitate fuseseră numai trei.

* * *

Ipocrisia decĭ s'a născutŭ cu cea dintâiu frundă de smochinŭ, care a fostŭ ruptă din pomŭ în grădina Edenului, și cu tóte că biblia ne asigură din pudiciţiă, că erau fórte multe frunde, carĭ erau cusute una de alta, până ce luară forma unei șurțe, totușĭ tradițiunea ne spune și mintea sănĕtósă, că a fostŭ numai o singură frundă și încă una din cele mai micĭ. Dér în curêndŭ se căutară totŭ mai marĭ, pentru-că trebuința de o coperire totŭ mai mare cresce în proporțiune cu ipocrisia, ce se întinde totŭ

gură şi mai puternică va fi posiţia României, astăḑĭ încă nu cu totulŭ neameninţată, la sud-estulŭ Europei... România a devenitŭ o ţéră europénă cu o misiune culturală pentru Orientŭ; ea e unŭ elementŭ de muncă liniştită, conservatóre, şi mereu progresivă, o garanţiă şi unŭ modelŭ de desvoltare liniştită şi binecuvêntată. De sigurŭ, că acéstă frumósă şi multŭ promiţĕtóre posiţiă nu e încă lipsită de greutăţi şi primejdii... România e în drumulŭ evenimentelorŭ, carĭ se vorŭ întêmpla odată între Moscva şi Constantinopolŭ şi misiunea ei este sĕ păstreze o posiţiă hotărîtóre în partea ei, sĕ fiă adecă pregătită culturalicesce, politicesce şi militaresce pentru tóte casurile... La tóte aceste lucrărĭ s'au gânditŭ de sigurŭ în ḑiua căsĕtoriei nu numai Regele Carolŭ, moştenitorulŭ sĕu şi miresa acestuia, ci şi toţi cetăţenii şi prietinii sincerĭ ai României..."

*

Iată textulŭ înaltului ordinŭ de ḑi adresatŭ **armatei române** cu ocasia anului nou: „Ostaşi! Constat, cu o adêncă mulţumire, că sacrificiile făcute de Ţéră pentru armată dau în fie-care anŭ ródele lorŭ. Sentimentulŭ de datoriă şi de onóre, ce necontenitŭ însufleţesce viaţa vóstră, este o viuă dovadă de spiritulŭ vostru de disciplină, spiritŭ, ce doorescŭ să'lŭ păstraţĭ şi de aci înainte neatinsŭ, întocmai ca o sântă moştenire. Ţéra se razimă pe bărbăţia fiilorŭ sĕi; de aceea dênsa împreună cu Mine vĕ privimŭ cu mândriă şi încredere. Departe de Ţéră, totuşĭ cugetarea şi inima Mea suntŭ îndreptate cu statornicià către scumpa Mea óste şi din aceste locurĭ, carĭ M'au vêḑutŭ născêndŭ, ve urezŭ vouĕ, în mijlocului cărora trăiescŭ de 27 anĭ, mulţi şi fericiţĭ anĭ. Datŭ în Sigmaringen, la 31 Decemvre 1892. CAROLŬ."

*

In ultima şedinţă a comisiunei militare d. de Caprivi a discutatŭ despre **situaţiunea politică generală**. Elŭ a ḑisŭ, că nu există vrăşmăşiă nicĭ între suveranĭ, nicĭ între guverne. E probabilă o înţelegere militară între Francia şi Rusia. Atacalŭ principalŭ alŭ adversarilorŭ triplei alianţe va fi în orĭ ce casŭ îndreptatŭ în contra Germaniei, ca puterea cea mai mare. Ar trebui, ca Germania sĕ ia ofensiva, însĕ forţele actuale nu îi suntŭ de ajunsŭ. In Francia domnesce ferberea şi nu se găsesce nicĭ unŭ omŭ politicŭ, care sĕ aibă o situaţiune dominantă, dér posibilitatea unei dictaturĭ nu e exclusă.

*

Ḑiarulŭ rusescŭ „Novoie Vremia" protestéză în contra faimei rĕspândite de Anglia, ca şi când **Francia**, actualmente nu ar mai fi capabilă de alianţă în ochii **Rusiei**. In fiă-care familiă, obsérvă fóia din Petersburg, obvinŭ elemente rele, de aci însĕ nu se póte conchide la stricăciunea întregului némŭ. Sinceritatea, cu care s'au condamnatŭ în Francia nisuinţele deputaţilorŭ şi senatorilorŭ, este tocmai o dovadă, câtŭ de multŭ e înrădăcinatŭ în poporulŭ francesŭ sentimentulŭ pentru dreptŭ şi onóre. Nicĭ-odată n'a fostŭ Francia mai tare ca acum, deórece indignarea e generală în contra abusurilorŭ descoperite. Simţulŭ naţionalŭ în Francia cere, ca guvernulŭ sĕ delăture astfelŭ de abusurĭ şi sĕ ridice drapelulŭ ómenilorŭ cinstiţĭ. Décă scandalulŭ Panama e esploatatŭ de duşmanii Republicei, acésta este o aparinţă, care sub asemenea împrejurărĭ s'ar ivi orĭ unde. Pretendenţa lui Victor Napoleon stêrnesce în Rusia numai ilaritate. In Francia nu se vorŭ uita suferinţele de sub alŭ doilea imperiu. Numita fóiă rusésca ḑice, că tóte scirile aceste tendenţióse suntŭ rĕspândite de către duşmanii Franciei şi ai Rusiei.

*

„Tageblatt" din Berlinŭ reproduce pasagiulŭ următorŭ din **memoriulŭ mareşalului de Moltke** din 1889, cetitŭ de d. Caprivi: „Suntemŭ în stare sĕ respingemŭ ataculŭ Franciei; fără acésta imperiulŭ germanŭ nu ar puté sĕ existe şi chiar décă pierdemŭ prima bătăliă, posedămŭ pe Rhin o liniă fortificată precum nu esistă în nicĭ o parte din lume; avemŭ de altmintrelea Metz şi Strasburg. Dér décă ne atacă doi vecinĭ, amŭ avé trebuinţă de o altă putere şi acésta ar fi Austro-Ungaria". „Tageblatt" declară nefundată scirea ḑiarelorŭ, carĭ anunţă, că d. de Caprivi îşĭ esprimase convincţiunea personală, că „drumulŭ la Constantinopole nu va mai trece prin Viena, ci prin pórta Brandenburgului". Cancelarulŭ a făcutŭ sĕ reiese, din contră, că faptulŭ alianţei austro germane causase nemulţumirĭ marĭ în Rusia; cercurĭ intinse rusescĭ fiindŭ ostile Germaniei, facŭ agitaţiunĭ contra ei; din causa acésta d. de Caprivi a fostŭ adusŭ la pronunţarea frasei citate.

---

mai multŭ. In fine se cosŭ atâtea una de alta, până ce se face din ele unŭ vestmêntŭ, care copere pe omŭ dela capŭ până la picióre.

Astăḑĭ, după ce s'au strĕcuratŭ atâtea secole, se punŭ frunḑele de smochinŭ celorŭ în viéţă, cum şi la statue de marmoră; acestea din urmă se mulţămescŭ şi numai cu una, precum a trebuitŭ sĕ se mulţămescă Adamŭ şi Eva. Bunii noştri antecesorĭ se foloseau de frunḑe numai ca sĕ se înbrace, pentru că le era ruşine de golătatea lorŭ. Noi din contră, după o lungă evoluţiune a progresului în istoria ipocrisiei, ne punemŭ frunḑe de smochinŭ, pentru ca sĕ arătămŭ mai multŭ, séu sĕ escitămŭ credinţa, că se arată mai multŭ, decâtŭ arată nuditatea; şi coperindŭ adevĕrulŭ aşa, că elŭ devine minciună, amŭ schimbatŭ şi frunḑa în minciună, pentru-că acum ea nu mai e nicĭ frunḑă, nicĭ frunḑă de smochinŭ. Pentru statue o facemŭ din tinichea; pentru cei în viéţă se face din mătase, gaze şi o miie alte ţesĕturĭ.

(V urma.)

SCIRILE ḐILEI.

— 4 (16) Ianuarie.

Ministrulŭ preşedinte românŭ la Curtea din Viena. Foile din Bucurescĭ spunŭ, că d. Lascarŭ Catargiu, preşedintele consiliului de miniştri românŭ, va fi primitŭ cu ocasia trecerei sale prin Viena, în audienţă de către M. S. monarchulŭ nostru.

—x—

Secţia Oltŭ a Ligei. Noulŭ comitetŭ alŭ secţiei Oltŭ alŭ Ligei pentru unitatea cult. a Rom. alesŭ în adunarea generală dela 6 Decemvre st. v s'a constituitŭ astfelŭ: Preşedinte: d-lŭ Dumitru *Proto popescu*, deputatŭ; vice-preşedinţĭ: Dr. Alex. *Stăncescu*, medicŭ primarŭ; Dr. I. C. *Drăgescu*, medicŭ judeţianŭ; cassierŭ; d-lŭ Theodorŭ *Cartianu*, profesorŭ; secretarŭ: d-lŭ Iuliu *Moisilŭ*, profesorŭ; membrii: d-lŭ Z. *Marinovicĭ*, inginerŭ-şefŭ de circumscripţiă, d-lŭ Păunte D. Crinescu. — Secţia *Oltŭ* va serba ḑiua de 24 Ianuarie v., ḑiua fundării Ligei în modŭ festivŭ. — In decursulŭ lunei Februarie, secţia *Oltu* a Ligei va da unŭ balŭ în folosulŭ mărirei fondului Ligei culturale.

—x—

Secţiunea Botoşanĭ a Ligei. In adunarea generală din Noemvre a. c. secţiunea acésta şi-a alesŭ unŭ *nou comitetŭ* constituitŭ astfelŭ: Preşedinte: Dum Sc. *Miclescu*; vice-preşedinţĭ: C. G. *Savinescu*, Dr. Stefanŭ *Pussa*; secretarŭ: Alexe *Rocneanu*; cassierŭ: G. I. *Periefeanu*; membrii: Gh. M. *Demetriu*, Alecsandru *Carpŭ*.

—x—

Distincţiune. „Agenţia Română" comunică, că împĕratulŭ Germaniei a decoratŭ pe d. Lascarŭ Catargiu cu marele cordonŭ alŭ „*Vulturului Roşu*."

—x—

Generalulŭ Seracinŭ a plecatŭ din Cernăuţĭ Vinerĭ în 6 Ianuarie 1893 n. la noulŭ sĕu postŭ, în *Przemysl*. La gară s'a presentatŭ întregŭ corpulŭ oficerilorŭ în frunte cu colonelulŭ Manoylowicz, toţĭ soldaţii cu musica regimentului. oficerii regimentului de dragonĭ nr. 9 cu colonelulŭ baronŭ Thüngen, oficerii batalionului de miliţiă cu vice-colonelulŭ Holzinger, mulţĭ oficerĭ în reservă, mai departe metropolitulŭ Dr. Silvestru Morariu-Andrievicĭ, mareşalulŭ ţĕrii Lupulŭ, primarulŭ Kochanowski, consilierulŭ şcolarŭ Isopescŭlŭ, administratorulŭ supremŭ de poşte Ciuntulécŭ, Dr. Filipovicĭ, o delegaţiune a studenţilorŭ românĭ dela universitate şi mulţĭ alţiĭ. Toţĭ cunoscuţii şi prietinii cu greu s'au despărţitŭ de generalulŭ Seracinŭ, care petrecuse deja ḑece anĭ în Cernăuţĭ iubitŭ şi stimatŭ de subalternii sĕi şi de întréga poporaţiune a oraşului.

—x—

Unŭ boerŭ iubitŭ de poporenii sĕi. Se scrie din Cernăuţĭ: Ḑiua de 18 Decemvre a. c. era o ḑi de festivitate atâtŭ pentru comuna Slobozia-Camarescilorŭ, câtŭ şi pentru cea a Lucaveţului pe Sirete. O întimpinare festivă s'a făcutŭ de către poporenii amênduorŭ acestorŭ comune, boierului Nico cav. de Vasilco, care sosindŭ în ḑiua numită din Viena, a trecutŭ cu trenulŭ în călĕtoria sa spre Lucaveţŭ şi prin Slobozia-Camerescilorŭ. Sătenii din Slobozia-Camerescilorŭ, neputêndŭ uita pe fostulŭ lorŭ boierŭ şi patronŭ bisericescŭ, care prin binefacerile sale le va rĕmâné pururea neşterse din memoriă, i-au arangiatŭ o ovaţiune spontană la staţia locală. Sosindŭ sub bubuiturĭ de săcăluşe, sub sunete de musică şi vivate însutite şi frenetice trenulŭ la Slobozia, în care călĕtorea în ḑiua susnumită d lŭ Nico cav. de Vasilco cu tinĕra sa soţiă d na Olga de Vasilco, născută Ghergheli, preotulŭ localŭ ţinŭ o cuvêntare, gratulându-i în numele comunei de ḑua-i onomastică şi din ausa cununiei sale serbate cu puţinŭ timpŭ înainte. Apoi, predându-i cu ocasiunea acésta şi scrisórea de mulţamită şi binecuvêntare archierĕscă pentru donaţiunea lui marinimósă ce a binevoitŭ a face pentru comuna bisericéscă din Slobozia-Camarescĭ, preotulŭ a esprimatŭ în numele comunei şi dorinţa, că acéstă binecuvêntare trimisă de însuşĭ Eminenţa Sa archiepiscopulŭ Bucovinei, sĕ-i servéscă totodată şi ca binecuvêntare pentru cununia şi pentru întrégă viéţa sa. Adêncŭ emoţionatŭ, tinĕrulŭ boerŭ rĕspunse apoi în terminĭ scurţĭ, déră marcantŭ, mulţămindŭ din inimă pentru împrejurarea, că poporenii sĕi ţinŭ în amintire plăcută, adunându-se într'unŭ numĕrŭ atâtŭ de mare la staţia spre a-'lŭ felicita.

—x—

Incuscrie ruso francesă. O interesantă scire vine din Rusia. E vorba de căsĕtoria marelui duce moştenitorŭ *Nicolae Alexandrovicĭ* cu princesa *Margareta d'Orleans*, fiica ducelui de Chartres. La Gacina se vorbesce pe faţă de acéstă căsĕtoriă. Papa ar fi consimţitŭ deja ca viitórea împĕrătésă a Rusiei sĕ se convertéscă la ortodoxiă. Princesa Margareta s'a născutŭ la 25 Ianuarie 1869; ea e decĭ numai cu optŭ lunĭ mai mică decâtŭ imperialulŭ ei logodnicŭ, născutŭ la 8 Maiu 1868. Ea e câtŭ se póte de drăgălaşă şi toţi acei, carĭ o cunoscŭ facŭ elogiulŭ simplicităţii şi bunĕtăţii sale.

—x—

Dómnele române pentru principesa Maria. Unŭ grupŭ de dómne din societatea bucurescénă a comandatŭ la Berlinŭ unŭ serviciu de masă destinatŭ de a fi oferitŭ ca darŭ la venirea prinţului şi princesei moştenitóre în ţéră. Serviciulŭ e espusŭ la muzeulŭ de arte din Berlinŭ şi e descrisŭ în chipulŭ următorŭ de gazetele germane: Din mijloculŭ unui piedestalŭ ovalŭ, tabloulŭ valurilorŭ mărei uşorŭ mişcate, se ridică unŭ templu, înaintea frontispiciilorŭ acestuia jumĕtate în firide, stau ḑeiţele „amorului" şi „gloriei" — figurĭ alegorice, a cărorŭ representare a fostŭ fórte dorită. Pe pereţii de alăturĭ se vĕdŭ făclii aprinse pe altarulŭ lui Hymen şi deasupra acestora cuvinte de ale poeţilorŭ românĭ. Peste templu dominéză o fială aurită pe dinlăuntru, peste care, aşeḑată pe unŭ discŭ, Fortuna încoroneză totulŭ. La drépta şi la stânga amorette cu tridenŭ şi vêslă cârmuescŭ delfinulŭ, calulŭ valurilorŭ mărei, care trage luntrea de scoică încărcată cu florĭ şi fructe. Naiade scotŭ şunururĭ de mărgele din valurĭ şi Tritone, ce suflă ghiocetŭ, conducŭ vasulŭ. La mijloculŭ piedestalului amorette ţinŭ emblema duplă ce pórtă coróna regală a părechii tinere, ér pe cea-laltă luntre literele „*F.* şi *M.*" Pe o panglică fâlfâitóre se vede de amêndouĕ părţile sentinţa: „*Nihil sine Deo.*" O inscripţiă cu florĭ în limba română conţine dedicaţiunea dăruitórelorŭ, şi pe partea inversă e scrisă data căsĕtoriei: „*10 Ianuarie 1893.*"

—x—

Ruşi arestaţi la Parisŭ. Ḑilele acestea s'a făcutŭ arestarea la Parisŭ a mai multorŭ supuşĭ ruşĭ, carĭ s'ar fi amestecatŭ în agitaţiunea pornită de revoluţionarii francesĭ cu prilegiulŭ afacerii Panama. Arestaţii se numescŭ: Dembsky, Abramowsky, Voiciechowsky, Iendrziewsky şi Perle. Toţĭ cincĭ suntŭ poloneşĭ din Rusia. Pe când unele ḑiare parisiane ca „Echo de Paris" spunŭ, că arestaţii nu suntŭ vinovaţĭ şi că arestarea lorŭ e o greşélă, altele, ca „le Temps", afirmă, că toţĭ cincĭ suntŭ revoluţionarĭ periculoşĭ. După acest din urmă ḑiarŭ, Dembsky e chimistŭ şi se ocupă cu fabricarea bómbelorŭ esplosibile; elŭ a fostŭ gravŭ rănitŭ acum câţiva anĭ la Genua, cu ocasia încercării unorŭ bómbe, şi chiar la Parisŭ în 1890 a fostŭ amestecatŭ într'o afacere de fabricare de bómbe. Iendrzeiewsky era gazda tuturorŭ revoluţionarilorŭ strĕinĭ.

—x—

Nunţi de argintŭ. In anulŭ 1893 vorŭ fi o mulţime de membri ai diferitelorŭ familii princiare, carĭ îşĭ vorŭ serba nunta de argintŭ. Astfelŭ: La 11 Ianuarie marele duce Ferdinand IV de Toscana şi princesa Alice de Parma; la 19 Ianuarie ducele Alexandru de Oldenburg cu principesa Eugenia de Leichtenberg; la 26 Februarie principele şi principesa Ludovicŭ de Bavaria; la 22 Aprilie regele Umberto şi regina Margareta; la 8 Iunie principele Alfonso alŭ ambelorŭ Sicilii conte de Caserta şi principesa Antonia, şi în fine la 28 Septemvre principele Ferdinand de Orleans, duce de Alençon şi ducesa Sofia de Bavaria. Toţĭ aceştia s'au căsĕtoritŭ în 1868. Totŭ în acelŭ anŭ s'au căsĕtoritŭ: la 8 Maiu acum vĕduvitulŭ duce Nicolae de Würtemberg; la 13 Maiu vĕduva princesă a ambelorŭ Sicilii, contesa Girgenti născută Isabela infantă de Spania şi la 4 Iulie vĕduva ducesă Maria de Mecklemburg Schwerin, născ. principesa de Schwarzburg Rudolfstadt.

La procesulŭ Panama.

In 11 Ianuarie s'a începutŭ pertractarea procesului Panama, care va dura cam 3-4 sĕptĕmânĭ. Deşi în acestŭ procesŭ partea politică a afacerei, adecă mituirea membrilorŭ parlamentului, nu se va desbate, cu tóte acestea se vorŭ face interesante descoperirĭ, deórece unele ḑiare din Parisŭ anunţă, că Lesseps şi consoţĭ suntŭ decişĭ sĕ se pronunţe pe faţă asupra atitudinei pressei faţă de afacerea Panama. Ce e dreptŭ, acéstă împrejurare nu va atenua posiţiunea acusaţilorŭ.

Ferdinandŭ de Lesseps, care îndată după terminarea canalului de Suez, reluă érăşĭ planulŭ esistentŭ încă din 1854, adecă tăierea istmului de Panama, conchiamă la 1879 unŭ congresŭ de inginerĭ. Aicĭ îşĭ desfăşură elŭ planulŭ sĕu, ca prin unŭ canalŭ lungŭ de 290 chilometri, sĕ lege ambele mărĭ. Adunarea aprobă acestŭ planŭ, declarându-lŭ de esecutabilŭ. In anulŭ precedentŭ, în 18 Maiu 1878, dase guvernulŭ Columbiei lui Iulien N. B. Wyse privilegiulŭ, ca sĕ construéscă unŭ canalŭ dela Colon până la Panama. Prin acésta societatea Panama se înfiinţase cu unŭ capitalŭ de 300 milióne. Acestŭ capitalŭ însĕ nu fŭ suficientŭ, se făcură alte nouĕ împrumuturĭ şi în fine veni lucrulŭ la unŭ împrumutŭ cu loteriă, aşa încâtŭ pe încetulŭ s'au scosŭ din buzunarulŭ publicului 1313 milióne.

Rĕmâne o întrebare deschisă, că óre cu acéstă sumă s'ar fi putută termina canalulŭ? Oamenii specialiştĭ, carĭ au fostŭ cu Lesseps în America, susţinŭ, că nu se póte evalua aproximativŭ cheltuelile întreprinderei.

Cumpĕrarea concesiunei Wyse a fost plătită cu 10 milióne şi i s'a datŭ avansŭ guvernului din Columbia $7^1/_2$ milióne; aşa încâtŭ numai aceste cheltuelĭ întroductive înainte de formarea definitivă a societăţii, calculate împreună cu celelalte spese, au ajunsŭ la suma de 24 milióne.

La aceste se mai alătură şi 93 milióne pentru cumpĕrarea căii ferate Panama. Şi aicĭ au perderĭ însemnate, căcĭ societatea Panama a trebuitŭ sĕ cumpere calea ferată dela unŭ grupŭ de bancherĭ, între carĭ se afla şi baronulŭ Reinach. Aceştĭ bancherĭ au câştigatŭ 23 milióne, pe care i-a predatŭ societatea Panama. Raportulŭ specialiştilor, constată, că chel

tuelele pentru diferite împrumuturĭ au fost de 127 milióne, dintre carĭ pressa a primitŭ numai 22 milióne și că pentru interese și pentru amortisația împrumuturilorŭ s'au cheltuitŭ 250 milióne. Administrația din Parisŭ a costatŭ 15,500,000 milióne și cea de pe istmŭ, deși mai puținŭ importantă, 85 milióne. Pentru lucrărĭ s'au datŭ 558 milióne; materialulŭ și instrumentele au fostŭ calculate cu 102 milióne. Raportulŭ mai constată, că societatea a predatŭ fără nicĭ unŭ dreptŭ unei societățĭ americane 9 milióne și apoi arată uneltirile societății de depunerĭ și de conturĭ curente, la carĭ erau membrii și Lesseps, Poisson și alțĭ administratorĭ ai societății Panama, precum și manevrele, carĭ țintéau ca banii societății canalului sĕ între în buzunarele lorŭ.

(Va urma.)

Stégŭ și emblemă.

In ședința dela 12 Ianuarie n., continuându-se desbaterea asupra budgetului, la „posiția ministrului președinte" lĭ á cuvêntulŭ.

Hoitsy Pál. care dice, că stégulŭ și colorile negre galbene nu se vĕdŭ numai pe palatulŭ Maiestății Sale, ci și în cercurile armatei, unde se folosescŭ oficiosŭ. Portopeurile ofițerilorŭ suntŭ negre-galbene, ba însușĭ subofițerii au la bionetă ciucurŭ negru-galbenŭ. Nu-i destulŭ atâtŭ; chiar și honvedimea și gendarmeria pórtă astfelŭ de colorĭ. După mine, dise vorbitorulŭ, cestiunea s'ar deslega fórte simplu, décă s'ar da dreptŭ egalŭ atâtŭ colorilorŭ Ungariei, câtŭ și celorŭ ale Austriei, așa că d. e. regimentele unguresci sĕ pórte colorile roșu-albŭ verde tresele (șinóre) și embleme roșu-albŭ-verde, ér regimentele recrutate din Austria sĕ pórte coloriie negru-galbenŭ. (Vii aprobărĭ) Bine și cu dreptate ar fi, décă colorile s'ar folosi în comunŭ, combinativŭ. Séu décă nicĭ acésta nu s'ar puté atuncĭ sĕ se foloséscă colórea roșu-albŭ, care este și colórea familiară a domnitorului și a casei și e și vechia colórea Ungariei; asta ar mai avé îndreptățire, colorile negru-galbenŭ însĕ *nicĭ decâtŭ.*

Hoitisy presentă apoi unŭ proiectŭ de resoluțiune, în care se dice, că dieta sĕ îndrumeze guvernulŭ de-a lua grabnicŭ dispozițiunĭ, ca atâtŭ stégulŭ statului ungarŭ, câtŭ și colorile familiare ale curții sĕ se reașede în drepturile, ce li se cuvinŭ.

Conte Albert *Apponyi* dice, că se alătură la proiectulŭ de resoluțiune alŭ lui Hoitsy și n'are nicĭ o escepțiune contra lui. Proiectulŭ acesta conține aceea, ca colorile naționale maghiare sĕ-șĭ capete valórea lorŭ acolo, unde aceste colorĭ au îndreptățire de-a figura. Dise însĕ Apponyi, că colorile negru galbenŭ suntŭ colorile familiei domnitóre și de câte orĭ este vorbă despre ele, totdéuna se amintescŭ, ca fiindŭ colorile curții.

Ugron Gabor părtinesce proiectulŭ de resoluțiune alŭ lui Hoitsy.

Ministrulŭ *Weckerle* constată, că colorile negru-galbenŭ, suntŭ colorile Majestății Sale.

Madarász Ioszef: Regele maghiarŭ nu póte folosi, decâtŭ colorile Ungariei.

Ministrulŭ *Weckerle*: Nu e vorba aicĭ de regele maghiarŭ, ci de persóna regelui și de colorile lui familiare. Suveranii au dreptulŭ sĕ șĭ alégă colorile. Guvernulŭ nu se opune a se folosi colorile maghiare, unde se cuvine. Weckerle declară, că guvernulŭ este hotărîtŭ de a face totŭ posibilulŭ, ca cestiunea colorilorŭ sĕ se deslege cu succesŭ corĕspundĕtorŭ.

Majoritatea a respinsŭ proiectulŭ de resoluțiune alŭ lui Hoitsy.

Alegerĭ municipale.

Făgărașŭ, 30 Dec. 1892.

Onorată Redacțiune! Comisiunea verificătóre a Congregațiunei comitatului Făgărașŭ, s'a întrunitŭ, în dilele acestea spre a verifica alegerile municipale suplementare. Ca referentŭ, în loculŭ protonotarului comitatensŭ, de astă-dată a figuratŭ — per abusum — faimosulŭ și nesocotitulŭ notarŭ comitatensŭ *Aronŭ Poparadu*, care, mulțămită Românilorŭ, ce l'au adusŭ de pe unde au putută aicĭ, în mijloculŭ nostru, a devenitŭ unŭ modelŭ de cea mai urgisită specialitate de slugărnicíă, și cu o nimernicíă, ce te încremenesce, lucră contra Românilorŭ din comitatŭ.

Culmea renegărei simțĕmintelorŭ unui omŭ, o a atins'o în calitatea sa de referentŭ „*ad hoc*", prin o conduită, care a îngrețoșatŭ chiar pe membrii neromânĭ ai comisiunei.

Denega identitatea persónelorŭ chiar din avant-garda partidei române, și a altorŭ membri realeșĭ, și lipsindŭ alte motive, propunea anularea alegerilorŭ. Anume propuse anularea alegerei dela Scoreiu, căcĭ, vedĭ Dómne, Iuliu Danŭ, nu este identicŭ cu protopopulŭ Făgărașului; alegerea dela Șercaia, căcĭ Georgiu Modorcea și Ioan Bunea n'ar fi identicĭ cu preoții din Gridŭ și Vadŭ, cu tóte, că unŭ singurŭ votŭ nu s'a datŭ altorŭ persóne.

Apoi, ce e mai multŭ, alegerea din cerculŭ Arpașŭ, unde nu s'a făcutŭ din nicĭ o parte protestŭ, zelosulŭ rătăcitŭ a propusŭ anularea, din motivŭ, că ar fi votatŭ doi „neîndreptățițĭ" la votŭ. Căutându-se după basa acestei asertiunĭ. se află, că doi îndreptățițĭ, ba foștĭ membri ai comisiunei municipale, — presentându-se la votare, după ce au votatŭ unii din comuna Ucea, au fostŭ întrodușĭ *din vina președintelui*, prin semnele „*dtto*", ca locuitorĭ în Ucea și nu în Arpașŭ.

Dér vêrfulŭ l'a ajunsŭ procletulŭ „referentŭ", denunțândŭ chiar institutulŭ „Furnica", ce este o binefacere pentru Oltenĭ, și în specialŭ chiar pentru elŭ nenorocitulŭ.

E vorba de alegerea din cerculŭ Recei Telechiane, unde acestŭ Poparadu a luatŭ parte ca fŏ-corteșŭ cu kiosi-corteșii, Chiujdea Mátyás și Szokol Samu, preoții din Berivoiu. Românii au protestatŭ alegerea lui Kapocsányi Mór, ér nesocotitulŭ „referentŭ", ca contra pond, a pusŭ la cale, prin unŭ asemenea șieșĭ, compunerea unui protestŭ contra alesului Ioanŭ Dejenariu, în care protestŭ se cuprinde mârșava însinuare, că: biletele de votare ale partidei românescĭ s'au compusŭ în casele și de cătră personalulŭ institutului „Furnica" și că acestŭ institutŭ și-a trimisŭ apoi agenții sĕi prin comune, ca sĕ agiteze în favorulŭ reușitei Românilorŭ. O denunțare mai rĕutăciósă și mai demnă de unŭ omŭ, că ruia nu sciu ce institutŭ i-ar mai fi creditatŭ, ce 'i crediteză „Furnica", nu se mai póte; ér acéstă denunțare neîndreptățită 'i va asigura pe vecia desconsiderarea și disprețulŭ Românilorŭ, cărora le este scumpŭ acestŭ institutŭ binefăcĕtorŭ.

Nu așĭ fi mai molestatŭ onor. publicŭ cu șirurile de mai susŭ, căcĭ alegerile s'au verificatŭ tóte, pe lângă tótă truda, cu care Aron Poparadu vrea a-șĭ așterne și mai caldŭ în inimele „stăpânilorŭ", dér am făcutŭ numai, ca sĕ i dămŭ și acestŭ brevetŭ de merite, care sĕ-lŭ înalțe în ochii celorŭ, pe carĭ îi tămăiase, sigurĭ fiindŭ, că nu din convingere o face, ci nimicnicia sufletéscă i-a ajunsŭ la așa gradŭ, încâtŭ schimbându-se împrejurările locale, mâne întrebatŭ de actualulŭ „stăpânŭ", s'ar bate în peptŭ și s'ar blăstĕma, ca Petru din evangeliă: „Nu cunoscŭ omulŭ."

Apoi décă faimosulŭ Aron Poparadu, fața de nisce alegerĭ, efectuite în cea mai bună ordine și cu observarea strictă a legei, scormonesce, ca celŭ mai strașnicŭ procurorŭ, după motive, carĭ au scandalisatŭ și pe membrii neromânĭ ai comisiunei, — ce va fi capabilŭ sĕ facă acestŭ omŭ față de causa cercetării disciplinare a fisolgabirĕului Mețianŭ, încredințată dênsului spre conducere. — Pagubă, că nu s'a sistemisatŭ la comitatulŭ nostru unŭ ordinŭ de crucĭ pentru „merite".

„="

*

Din comit. Turda Arieșŭ, Ian. 1893.

Alegerile municipale în comitatulŭ Turda-Arieșŭ s'au întêmplatŭ în 19 Dec 1892, fiindŭ a se alege 71 membri în loculŭ celora, alŭ cărorŭ mandatŭ a espiratŭ cu finea anului 1892.

De o parte scurtulŭ timpŭ, ér de altă parte în deobște cunoscuta nepăsare și indolență a Românilorŭ, a adusŭ cu sine, că din *71 membri abia au reușitŭ Românii cu 8*, se înțelege, că și aceștia din „grația" Ungurilorŭ.

Anume s'au alesŭ: în cerculŭ electoralŭ M.-Ludoșŭ: Nicolau S o l o m o n ŭ protopopŭ și Iónŭ Todorŭ, notarŭ cerc. In cerculŭ electoralŭ alŭ Agârbiciului: Ioanŭ Cigărênu, I lŭ subnotarŭ comitatensŭ. In cerculŭ Iarei de josŭ: Iónŭ Vlassa, protopretorŭ în Câmpenĭ, Petru Suciu protopretorŭ în Iara. In cerculŭ Turului: Samoilŭ Poruțŭ, preotŭ în Ceanulŭ deșertŭ. In cerculŭ electoralŭ alŭ Trăscăului: Simeonŭ Pasca, notarŭ cerc. în Săloiua de josŭ și Ioanŭ Isaia Tordai preotŭ în Offenbaia.

Se observă, că Ioanŭ Cigărênu s'a alesŭ și în cerculŭ electoralŭ alŭ Mahaciului.

Până acum cunóscemŭ viriliștii românĭ din comitatele: Coșocna, M.-Turda, Hunedóra, Făgărașŭ, Sĕlagiu, Turda-Arieșŭ și din orașulŭ Alba-Iulia. Așteptămŭ celelalte liste. *Coresp.*

Viriliștii românĭ din comitate.

Amŭ primitŭ lista viriliștilorŭ românĭ din comitatulŭ *Turda-Arieșŭ*. In acestŭ comitatŭ se află în totalŭ 138 viriliștĭ ordinarĭ și 12 suplențĭ.

Dintre Românĭ, loculŭ primŭ între viriliștii ordinarĭ îlŭ ocupă dlŭ: Nicodimŭ *Cotișelŭ* din Certeje cu 496 fl. 95 cr. dare; apoi urméză succesivŭ d-nii: Nic. *Tamașiu**) preotŭ în Grindŭ; Emiliu *Cormoșŭ*, proprietarŭ în Grebenișŭ; Vasiliu *Suciu**) preotŭ în Căpușŭ; Ioanŭ *Catona*, proprietarŭ în Dateșŭ; Teofilŭ *Popŭ**) preotŭ în Hădărău; Beniaminŭ *Popŭ**) protopopŭ și proprietarŭ în Sân-Martinŭ; Dr. Ioanŭ *Rațŭ*, advocatŭ în Turda (159 fl. 94 cr. dare); Ioanŭ *Vasinca*, arendatorŭ în Bedeleu; Gregoriu *Popŭ*, propr. și notarŭ cerc. în Cianulŭ mare; Ales. *Mezei**) preotŭ în Beiu; Iuliu *Vlăduțŭ*, proprietarŭ în Turda; Gregoriu *Bozacŭ*, propr. în Velcheriu (130 fl. 86 cr.) Suplențĭ: Nistorŭ *Manciu**) preotŭ în Ocolișulŭ mare; Simeonŭ *Pasca*, notarŭ cercualŭ în Săloiua de josŭ; Iónŭ *Mesaroșŭ**), advocatŭ în Turda. — La olaltă: 13 viriliștĭ românĭ ordinarĭ și 3 suplențĭ.

Petrecerĭ.

Sesonulŭ petrecerilorŭ din carnevalulŭ acesta s'a începutŭ la noi fórte bine. După petrecerea sodalilorŭ românĭ, a căreia bună reușită amŭ arătat'o deja, urmă în preséra de anulŭ nou petrecerea costumată, arangiată de Comitetulŭ Reuniunei pentru ajutorarea vĕduvelorŭ române sĕrace din Brașovŭ și Săcele. De mai mulțĭ anĭ, petrecerea acésta este cunoscută la noi, ca una dintre cele mai plăcute și mai bine cercetate petrecerĭ românescĭ; de astă-dată însĕ ea se pare că ar fi întrecutŭ pe tóte cele dinainte. Animația a fostŭ mare și publiculŭ fórte numĕrosŭ, sala era decorată cu multŭ gustŭ, arangierii au fostŭ întru tóte prevenitorĭ, așa că publiculŭ a rĕmasŭ câtŭ se póte de mulțumitŭ.

Și în privința materială, precum suntemŭ informațĭ, petrecerea a avutŭ unŭ resultatŭ îmbucurătorŭ, ceea ce este a se atribui în prima liniă stăruinței Comitetului Reuniunei, care prin zelósele sale membre, amabilele dómne *Virginia Vlaicu, Maria Munteanu, Catinca Bârseanu și Otilia Bidu* a invitatŭ din casă în casă aprópe tóte familiile românescĭ, cu care ocasiune au vêndutŭ mulțime de bilete și au încassatŭ o sumă frumósă pentru fondulŭ reuniunei. In totalŭ venitulŭ curatŭ se urcă la vre-o 200 fl.

*) Celorŭ înregistrațĭ sub semnulŭ acesta, darea le este socotită în duplu.

L i t e r a t u r ă.

A apărutŭ:

Bradĭ și putregaiu. Moravurĭ provinciale de Nicolae *Xenopolŭ*. A treia ediția. Bucurescĭ. Tipografia „Voința națională". Strada Academiei Nr 4. 1893. Acéstă carte, scrisă într'unŭ stilŭ ușorŭ și românescŭ, tractéză o istoriă fórte interesantă și umple totodată o lacună simțită în literatura nóstră. Dovadă este, că deja în scurtŭ timpŭ s'au vêndutŭ două edițiunĭ. Prețulŭ pentru Ardealŭ și Ungaria (inclusive porto) 55 cr. nu ca până acum 1 fl.

Revista poporului. Nr. 9. 1892. An. III. Directorŭ: Alexandru Obedenaru. Secretarŭ de redacție: Emilŭ Conduratu. Apare odată pe lună. *Sumarulŭ*: Cum se forméză reputațiile; Iubire stranie (nuvelă); Portretulŭ (studiu); România agricolă; La schitŭ (poesiă); Amintire, Armonie oribilă (poesii); Cronică teatrală; Bĕtrânii din Andaluzia (după Mazel); Biografiă (V. Alexandri); Scirĭ literare; Inscințărĭ; Vasile Alexandri (ilustrațiune). Redacția și Administrația Nr. 30 Bulevardulŭ Carolŭ I Nr. 30 Prețulŭ unui exemplarŭ 1 leu 50 banĭ.

Vinderea lui Isusŭ, tragediă în 4 acte, (scrisă în versurĭ) de *S. P. Simonŭ*, preotŭ în Șomfalĕu, (p. u. Beszteroze). Formatŭ 8^0 de 60 pag. Prețulŭ 35 crucerĭ.

DIVERSE.

Poliția asigurată în Parisŭ. Esplosiile de dinamită, carĭ suntŭ așa de dese la Parisŭ au datŭ nascere ivirei unorŭ noi soiurĭ de afacerĭ financiare. Unŭ francesŭ a născocitŭ ideea de a forma o societate de asigurare pentru polițiștii francesĭ; cu modulŭ acesta ei nu vorŭ mai puté sĕ lase familiile lorŭ pe drumurĭ, când li-s'ar întêmpla sĕ móră séu sĕ fiă schilodițĭ de vre o bombă de dinamită. Inventatorulŭ acestei asigurărĭ propune clienților sĕi o mulțime de avantagii alŭ cărorŭ resumatŭ este următorulŭ: Pentru unŭ comisarŭ ucisŭ familia primesce 25,000 francĭ; pentru unŭ secretarŭ 10,000; unŭ comisarŭ mutilatŭ are dreptulŭ la 50,000 fr. și unŭ secretarŭ la 20,000. Pentru rănile căpĕtate de vre o esplosie comisarulŭ primește o îndemnitate de 10 fr. pe di; secretarulŭ de 5 fr. și acéstă îndemnitate se dă până la deplină vindecare. Plata anuală ce trebuie sĕ plătéscă societăței celŭ asiguratŭ este de 140 fr. de comisarŭ și 75 de secretarŭ. Idea este fórte originală și ingeniósă.

Cursulŭ la bursa din Viena

din 14 Ianuarie st. n 1893.

Renta de aurŭ 4%	114.80
Renta de hârtiă 5%	185 —
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	122.—
dto argintŭ	101.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ feratede ostŭ ungare [prima emisune	120.—
Bonurĭ rurale-ungare	95.75
Bonurĭ croato-slavone	105 50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	97.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	149.50
Losurile pentru regularea Tisei și Se-	
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.65
Napoleon-d'orĭ	9.61
Mărcĭ 100 împ. germane	59.22½
Londra 10 Livres sterlinge	120.65

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 16 Ianuarie st. n. 1893

Bancnote românescĭ	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Argintŭ românescŭ	„	9.40	„	9.45
Napoleon-d'orĭ	„	9.57	„	9.60
Lire turcescĭ	„	10.75	„	10.8
Seris. fonc. „Albina" 6%		101.—		102.—
„ „ „ 5%	„	101.—	„	102.—
Imperialĭ	„	9.65	„	9.65
Galbinĭ	„	5.56	„	5.60—
Ruble rusescĭ	„	117.	„	119.—
Mărcĭ germane	„	58.60	„	59 10

Discontulŭ 6—8% pe anŭ

Nr. 17663—1892.

PUBLICAŢIUNE

Comuna orăşenéscă Braşovŭ, „Brassó" în Ungaria, intenţionéză de a vinde pe cale de oferte şi pe temeiulŭ planului economicŭ forestieralŭ aprobatŭ de Inaltulŭ ministeriu reg. ung. de agricultură mai multŭ oferenţilorŭ, următórele quantităţĭ anuale de lemne de molifŭ de bradŭ şi de stejarŭ. Vêndarea se face per trunchiu şi se estinde asupra cuantităţilorŭ anuale de lemne (esclusive acele lemne, carĭ s'au folositŭ deja) din an. 1886 încóce până la finea an. 1895.

Sub vêndare, cadŭ peste totŭ următórele cantităţĭ:

1. Lemne de molifŭ şi bradŭ		13310m³
2. „ „	ştejarŭ	2565m³
	suma	15875m³

Vêndarea lemnelorŭ póte avé locŭ şi după singuraticele părţĭ de pădure şi anume:

A. In primulŭ cercŭ economicŭ pădurea „Honterus".

1. Lemne de molifŭ şi bradŭ		3530m³.
2. „ „	ştejarŭ	1225m³.
	Suma	4755m³.

B. In alŭ doilea cercŭ economicŭ, „pădurea oraşului".

1. Lemne de molifŭ şi bradŭ 3170m³.

C. In alŭ treilea cercŭ economicŭ, „pădurea ştejerişului".

1. Lemne de molifŭ şi bradŭ		300m³.
2. „ „	ştejarŭ	1340m³.
	Suma	1640m³.

D. In alŭ patrulea cercŭ economicŭ „postovariu".

1. Lemne de molifŭ şi bradŭ 6310m³.

Condiţiunile de oferte şi acele contractuale se află la oficiulŭ orăşenescŭ forestieralŭ spre esaminare şi se potŭ şi decopia. Oferenţii au de aşĭ aşterne ofertele provĕdute cu câte unŭ timbru de 50 cr. celŭ multŭ până în 21 Februarie 1893 înainte de prândŭ la 11 óre subscrisului magistratŭ.

In ofertŭ are sĕ se amintéscă totdeodată în cifre şi litere suma, ce se oferă pentru fiă-care metru cubicŭ de lemne de molifŭ, bradŭ şi ştejarŭ, continêndŭ totdeodată dechiaraţiunea, cumcă oferentului i suntŭ cunoscute condiţiunile de oferte şi acele contractuale şi că se supunŭ lorŭ necondiţionatŭ.

Ofertele au de a conţiné unŭ vadiu de 5% din suma oferată pentru materialulŭ anualŭ de lemne, precum şi numele şi locuinţa oferentului.

Deschiderea ofertelorŭ va avé locŭ în 21 Februarie 1893 la 12 óre la prândŭ în biroulŭ d-lui primarŭ.

Braşovŭ, în 4 Ianuarie 1893.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

8 1—2.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugâm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiuneĭ sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numeriĭ de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa ămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans."

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Octomvre 1892.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată
Viena	10.00	8.05		2.15
Budapesta	8.25	1.55	5.50	9.15
Szolnok	11.38	4.14	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	2.12
	4.—	7.15	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.30	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		4.07	
Bucia	0.00	0.—		
Ciucia	6.31	9.07	4.53	4.17
Huedin	7.12	9.37	5.32	4.50
Stana	7.29		5.48	
Aghiriş	7.49		6.05	
Gârbău	8.01		6.24	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.42
Cluşiu	8.29	10.37	6.59	5.55
	8.46	11.10	8.20	6.18
Apahida	9.03	11.32	8.45	6.34
Ghiriş	10.08	12.50	10.21	7.34
Cucerdea	10.37	1.25	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.43	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.52	11.26	
Aiudŭ	11.28	2.18	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45	2.40	12.18	(8.38
	12.13		12.58	(8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51		2.48	(9.48
	2.12		3.03	(9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3.46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de pers.	10.05	(2.09
		11.—	Tr. ac. 5.15	(2.19
Timişŭ		12.26	5.57	3.01
Predealŭ		1.11	6.29	3.31
Bucurescĭ		8.35	12.10	9.15

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.40		8.50	Tr. ac. 4.45
Predealŭ	1.12		5.16	9.12
Timişŭ	1.42		5.57	9.41
Braşovŭ	2.18	4.20	6.58	10.17
	2.48	4.48		7.23
Feldióra	3.19	5.07		8.03
Apaţa	3.40	5.42		8.37
Augustinŭ	3.56	6.09		9.04
Homorodŭ	4.29	6.55		9.46
Haşfalĕu	5.34	8.23		11.03
Sighişóra	5.54	8.53		11.29
Elisabetopole	6.21	9.31		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.09		12.37
Copşa mică	6 55	10.31		12.53
	6.57	10.47		1.18
Micăsasa		11.06		1.39
Blaşiu	7.31	11.42		2.13
Crăciunelŭ		11.57		2.27
Teiuşŭ	8.—	12.28		2.49
	8.07	1.08	12.54	3.47
Aiudŭ	8.24	1.35	1.23	4.07
Vinţul de sus		2.05	1.51	4.28
Uióra		2.13	2.00	2.34
Cucerdea	8.54	2.31	2.08	4.52
Ghirişŭ	9.23	3.18	3.—	5.26
Apahida		4.45	4.23	6.34
Cluşiu	10.45	5.14	4.48	6.52
	11.01	6.14	5.25	7.40
Nădăşelŭ		6.29	5.43	8.50
Ghîrbău		6.53		8.05
Aghirişŭ		7.02	6.07	8.19
Stana		7.28		8.43
B. Huiedin	12.47	7.53	6.39	9.12
Ciucia		8.31	7.08	9.51
Bucia		8.51		9.56
Bratca	1.26	9.10	7.47	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.13	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.38	11.51
	2.25	11.04	8.43	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.05	2.24
Szolnok	5.23	3.31	11.46	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.50	8.40
Viena	1.55	3.00	7.20	6.20

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenu de persón.
Viena	10.00	8.05	2.15
Budapesta	8.10	1.56	9.30
Szolnok	11.04	4.02	1.05
Aradŭ	3.45	6.57	5.24
	4.30	T. d. per. 2.34	5.46
Glogovaţŭ	4.42	2.54	5.57
Gyorok	5.03	3.34	6.19
Paulişŭ	5.14	3.58	6.30
Radna Lipova	5.32	4.20	6.48
Conop	5.56		7.12
Bêrzova	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.35
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicĭca	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	10.00		10.19
Orăştia	10.25		10.50
Şibotŭ	10.44		11.16
Vinţ. de josŭ	11.58		11.44
Alba-Iulia	11.29	7.05	12.06
Teiuşŭ	11.56	7.40	12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.
Teiuşŭ	3.04		1.39
Alba-Iulia	3.40		2.19
Vinţ. de josŭ	4.58		2.36
Şibotŭ	4.20		3.03
Orăştia	4.42		3.30
Simeria (Piski)	5.43		4.17
Deva	5.59		4.33
Branicĭca	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.54
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bêrzova	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.28	7.46
Paulişŭ	9.58	5.50	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8.08
Glogovaţŭ	10.34	7.01	8.30
Aradŭ	10.46	7.20	8.40
	11.18	8.20	9.05
Szolnok	4.15	11.15	2.21
Budapesta	7.25	1.20	5.50
Viena	6.20	7.20	3.—

Simeria (Piski) Petroşenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.23	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	1.21	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	5.58
Vinga	7.32	12.47	6.46
Timişóra	8.42	2.04	7.39

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	8.—	1.11	8.15
Vinga	9.02	2.46	9.46
Aradŭ	9.44	3.50	10.55

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.24
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	8.15	3.15
Sighişóra	10.52	6.10

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budateleoŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budateleoŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.45
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	7.03

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.57	7.10
Şeica-mare	3.31	12.22	7.43
Loamneş	4.15	12.40	8.27
Ocna	4.46	12.50	8.59
Sibiiu	5.10	2.26	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.49	10.17
Ocna	8.02	5.09	10 43
Loamneş	8.30	5 32	11.09
Şeica-mare	9 05	5.59	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea - Oşorheiu - R.-săs.

Cucerdea	2.35	8.20	2.41
Ludoş	3 26	9.11	3.27
Oşorheiu	5.07	11.39	5.14
	5.50	12.20	5.36
Regh.-săs.	7.15	1.15	7.15

Regh.-săs. - Oşorh.- Cucerdea

Regh.-săs.	3.44		3.22
Oşorheiu	5 14	9.35	5.05
	5.20	10.05	5.54
Ludoş	7.—	12.31	7.41
Cucerdea	7.47	1.15	8.25

Simeria (Piski)—Hunedora

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.56
Cerna	11.13	5.03	10.08
Hunedóra	11.48	5.38	10.32

Hunedora—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3.—	7.50
Simeria	5.28	3.20	8.10

Brasov—Zêrneştĭ

Braşov	8.35	4.55
Zêrneştĭ	10.28	6.36

Zêrnesti—Braşov

Zêrnescĭ	5.00	12.20
Braşov	6.29	1.44

Braşov—Ch.-Oşorheiu.

Braşovŭ	8.50	3.10
Uzonŭ	9.43	4.23
S.-Georgiu	10.32	5.03
C.-Oşorheiu	12.54	7.26

Ch.-Oşorheiu—Braşov.

Ch.Oşorheiu	4.30	2.45
S.-Georgiu	6.53	5.30
Uzonŭ	7.00	5.45
Braşovŭ	8.25	7.[illegible]

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU.